

Въ този бой Полкът даде убити — 1 офицеръ (подпоручикъ Н. Христовъ) и двама войника, и ранени — 18 войника. Загубитѣ сѫ били много по-голѣми: — на следния денъ изъ храститѣ предъ позицията бѣха намѣрени 12 турски трупа, изоставени.

Денътъ 6-и мартъ мина за Полка спокойно. Презъ нощта бѣха изпратени къмъ насрещния хребетъ източно отъ р. Сара, два разузнавателни патрула, които рано сутринъта на 7-и мартъ се изкачиха на хребета, безъ да срещнатъ противникъ. На 8-и, 9-и и 10-и мартъ това спокойствие продължи. Дружинитѣ всѣкидневно се редуваха на охранителната позиция, и безпрепятствено извѣршваха своята служба.

На 11-и мартъ, въ връзка съ атаката на Одринтъ, която щѣше да се извѣрши отъ II армия, подаденитѣ къмъ Чаталджа авангардни дивизии (преднитѣ охрани) предприеха нападение срещу турскитѣ Чаталджански позиции. На 18-и пех. полкъ бѣ заповѣдано въ 7 часа този денъ да настѫпи отъ своята позиция и да завладѣе височинитѣ при с. Тарфа. На заповѣдання часъ Полкътъ настѫпи. Въ бойна частъ бѣха назначени 3-а и 4-а дружини, а въ полкова поддържка — 1-а и 2-а дружини, като 2-а дружина, която на 11-и мартъ заемаше охранението, получи наредждане, да не напуска линията на преднитѣ постове, докато Полкътъ не заеме хребета източно отъ р. Софасъ. Сѫщата Дружина трѣбваше да поддържа връзка съ 17-и пех. полкъ посрѣдствомъ една полурота, която да се движи на дѣсния флангъ на 3-а дружина. Други две отдѣления отъ сѫщата 2-а дружина трѣбваше да поддържатъ връзка между лѣвофланговата 4-а дружина и 20-и пех. полкъ.

До хребета западно отъ р. Софасъ 18-и пех. полкъ настѫпи безпрепятствено, обаче въ 8 часа и 30 минути, когато преднитѣ две дружини (3-а и 4-а) превалиха билото, Полкътъ бѣ посрещнатъ съ силенъ шрапнеленъ огънь отъ една турска полска батарея, разположена източно отъ с. Тарфа. Нашата планинска батарея въ това време обстреляваше добре долината на р. Сарамели и селото Тафра, но не можеше да достигне противниковата батарея, и да облекчи настѫпването. Въпрѣки това, 3-а и 4-а дружини скоро заеха гребена източно отъ р. Софасъ и оттукъ откриха огънь по преднитѣ противникови части на дѣсния брѣгъ на р. Сарамели. До 14 часа дружинитѣ успѣха да се затвѣрдятъ на достигнатия хребетъ, обаче, поради силния неприятелски артилерийски и пехотенъ огънь, оттукъ напредъ не можаха да настѫпятъ. Огневиятъ бой продължи, докато се мръкна. Презъ нощта имаше само тукътаме слаби престрелки. Въ този бой Полкътъ дѣде загуби: 5 убити и 22 ранени войника.

На 12-и мартъ, преди да се разсѣмне, 18-и полкъ получи заповѣдь да се оттегли на старата си позиция. За прикриване отстѫпленietо въ окопитѣ по гребена източно отъ Софасъ бѣ оставена Ловджийската команда. Това оттегляне начена къмъ 6 часа, и се извѣрши безпрепятствено. 1-а дружина